

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม” ได้ผลสรุป ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลนาหว้า ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.59 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.86 มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 58.33 มีวุฒิการศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 32.55 ประกอบอาชีพเกษตร คิดเป็นร้อยละ 31.51 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.66 และมีระยะเวลาที่อาศัย อยู่ในชุมชน มากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.65 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กในชุมชน ในเขตพื้นที่อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กในชุมชน อยู่ในระดับมากมี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านเพื่อน ($\bar{X} = 4.38$) ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 4.30$) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) โดยสามารถสรุปผลในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

2.1 ด้านครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่งผลกระทบต่อการศึกษาในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ พ่อแม่คนที่เสพยาเสพติดแสดงความรักลูก ไม่เท่ากัน ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาคือ

มีบุคคลในครอบครัวเสพยาเสพติด ($\bar{X} = 4.39$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ พ่อแม่ของคนที่เสพยาเสพติดแยกทางกัน ($\bar{X} = 4.07$)

2.2 ด้านเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ถูกเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนทำทนายให้เสพ ($\bar{X} = 4.70$) ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ อยู่ในกลุ่มที่ชอบเที่ยวเตร่และมั่วสุม ($\bar{X} = 4.66$) ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อยู่ในกลุ่มที่ว่างงาน เตรีตเตร่อยู่ในชุมชน ($\bar{X} = 3.71$) ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับมาก

2.3 ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ปัญหาความยากจน หนี้สิน จึงหันมาเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติด ($\bar{X} = 3.89$) รองลงมาคือ เห็นคนที่จำหน่ายยาเสพติดมีเงินทองทรัพย์สินจากการจำหน่ายยาเสพติด จึงหันมาจำหน่าย และส่งผลให้เกิดการเสพยา ($\bar{X} = 3.84$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เห็นว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นการหาเงินที่ง่าย จึงหันมาจำหน่าย และส่งผลให้เกิดการเสพยา ($\bar{X} = 3.77$)

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ วัยรุ่นในชุมชนมีการรวมกลุ่มพบปะสังสรรค์มั่วสุมอยู่เป็นประจำ ($\bar{X} = 3.59$) ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับมาก รองลงมาคือ ในชุมชนสามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย ($\bar{X} = 3.48$) ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ในชุมชนมีผู้เสพยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ($\bar{X} = 2.45$) ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับน้อย

3. ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน อยู่ในระดับมากมี 2 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านผู้เสพ ($\bar{X} = 4.46$) และด้านสื่อต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.53$) อยู่ในระดับปานกลางมี 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.46$) ด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย ($\bar{X} = 3.27$) และด้านผู้ผลิต ($\bar{X} = 3.18$) โดยสามารถสรุปผลในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

3.1 ด้านผู้ผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ขาดการสอดส่องดูแลจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 4.29$) มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาคือ ผู้ผลิตสามารถหลบหลีกการจับกุมได้ง่าย ($\bar{X} = 3.59$) มีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ในชุมชนมีแหล่งผลิตยาเสพติด ($\bar{X} = 1.48$) มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3.2 ด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ในชุมชนมีแหล่งจำหน่ายยาเสพติด ($\bar{X} = 3.29$) รองลงมาคือ ผู้ค้ารายย่อยมีจำนวนมากอยู่ในชุมชน ($\bar{X} = 3.29$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้ค้ารายย่อยเห็นว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นการหาเงินที่ง่าย ($\bar{X} = 3.21$)

3.3 ด้านผู้เสพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เกิดความตึงเครียดของอยากลงเสพยา ($\bar{X} = 4.63$) มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การคบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 4.60$) มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อยากเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่มจึงเสพยาตามเพื่อน ($\bar{X} = 4.33$) มีความคิดเห็นในระดับมาก

3.4 ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้นำและสมาชิกในชุมชนไม่ช่วยกันสอดส่องดูแล ($\bar{X} = 3.98$) มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาคือ แหล่งมั่วสุมแหล่งบันเทิงในชุมชนมีจำนวนมาก ($\bar{X} = 3.48$) มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การซื้อขายและการเข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน ($\bar{X} = 2.97$) มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

3.5 ด้านสื่อต่าง ๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเห็นคลิปการเสพยาเสพติดจากสื่ออินเตอร์เน็ตออนไลน์ ($\bar{X} = 3.57$) มีความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาคือ การเห็นภาพการเสพยาเสพติดในภาพยนตร์ ($\bar{X} = 3.55$) มีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การดูข่าวเกี่ยวกับยาเสพติดในโทรทัศน์ ($\bar{X} = 3.47$) มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ดังนี้

4.1 ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย แตกต่างกับเพศหญิง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านผู้ผลิต 2) ด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย และ 3) ด้านสภาพแวดล้อม โดยเพศชาย แตกต่างกับเพศหญิง ทุกด้าน

4.2 ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่ายจึงดำเนินการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ด้านผู้ค้า ของประชาชนที่มีอายุ 41 – 50 ปี แตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ 31 – 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านสถานภาพ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ทั้งในภาพรวม และรายด้านทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

4.4 ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านสื่อต่าง ๆ จึงดำเนินการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) ได้ผลดังนี้

4.4.1 จากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนในภาพรวม ของประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และ 2) ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.2 จากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนด้านสื่ออื่น ๆ ของประชาชนที่มี

การศึกษาในระดับประถมศึกษา แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี 2) ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี 3) ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา/เทียบเท่า แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5 ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านอาชีพ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านผู้ผลิต 2) ด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย และ 3) ด้านสื่อต่าง ๆ จึงดำเนินการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) ได้ผลดังนี้

4.5.1 จากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนในภาพรวม ของประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขาย แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว 2) ประชาชนที่มีประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว 3) ประชาชนที่มีประกอบอาชีพเกษตรกร แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.2 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนด้านผู้ผลิต ของประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขาย แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.3 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย ของประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขาย แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.4 จากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนด้านสื่อต่าง ๆ ของประชาชนที่มีประกอบอาชีพค้าขาย แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และแตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว 2) ประชาชนที่มีประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป แตกต่าง

กับประชาชนที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และแตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว 3) ประชาชนที่มีประกอบอาชีพเกษตรกร แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และแตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 4) ประชาชนที่มีประกอบอาชีพอื่น ๆ แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และ แตกต่างกับประชาชนที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ด้าน คือ 1) ด้านผู้ผลิต 2) ด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย และ 3) ด้านสื่อต่าง ๆ จึงดำเนินการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's test) ได้ผลดังนี้

4.6.1 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนในภาพรวม ของประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาท แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และแตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6.2 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนด้านผู้ผลิต ของประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6.3 ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย ของประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท และแตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6.4 จากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนด้านสื่อต่าง ๆ ของประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท

และแตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท 2) ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และแตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.7 ตามคุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อม จึงดำเนินการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's test) พบว่าค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนด้านสภาพแวดล้อมของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน 16 – 20 ปี แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน 11 – 15 ปี และประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน มากกว่า 20 ปี แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน 11 – 15 ปี

5. อิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของคนในชุมชน ส่งผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอ นาหว้า จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.651 และยังพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของคนในชุมชนสามารถพยากรณ์สภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอ นาหว้า จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 41.90

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ยังพบว่า 1) ปัจจัยด้านเพื่อน ส่งผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน (ค่าเบต้า = .245) 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจส่งผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน (ค่าเบต้า = .357) 3) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน ส่งผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน (ค่าเบต้า = .498)

6. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอ นาหว้า จังหวัดนครพนม ได้แก่ ควรจัดสรรงบประมาณในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับมาตรการและสถานการณ์ในพื้นที่ ตลอดจนมีการระดมความร่วมมือจากภาคเอกชน กลุ่มพลังมวลชน และองค์กรประชาชนในพื้นที่เข้ามา

ร่วมดำเนินการเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรกำหนดให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามามีบทบาทในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชน อย่างใกล้ชิด ภายใต้แนวคิด “ปัญหาของชุมชนบำบัดโดยชุมชน” อย่างเต็มที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรพิจารณาถึงการเพิ่มอัตรากำลังพลที่ปฏิบัติงานด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในแต่ละสถานีตำรวจทั่วประเทศ ให้มีมากขึ้น ภาครัฐควรกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการแก้ไขปัญหาและการมีส่วนร่วมของประชาชนในติดตามผลในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม อย่างต่อเนื่อง ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงการแก้ไขปัญหาและการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่เพื่อที่ชุมชนจะได้หน้าอยู่ ควรจัดให้มีเวทีในระดับชุมชนเพื่อให้มีการอภิปรายเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และผู้ใหญ่ควรประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียน หรือเยาวชน ในการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของคนในชุมชน ในเขตพื้นที่อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของคนในชุมชน อยู่ในระดับมากมี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านเพื่อน ($\bar{X} = 4.38$) ด้านครอบครัว ($\bar{X} = 4.30$) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) โดยด้านเพื่อน ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ถูกเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนท้าทายให้เสพ ($\bar{X} = 4.70$) ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ อยู่ในกลุ่มที่ชอบเที่ยวเตร่ และมั่วสุม ($\bar{X} = 4.66$) ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อยู่ในกลุ่มที่ว่างงาน เตรี่เตร่อยู่ในชุมชน ($\bar{X} = 3.71$) ส่งผลต่อการแพร่ระบาดในระดับมาก

ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ในชุมชน อยู่ในระดับมากมี 2 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านผู้เสพ ($\bar{X} = 4.46$) และด้านสื่อต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.53$) อยู่ในระดับปานกลางมี 3 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.46$) ด้านผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย ($\bar{X} = 3.27$) และด้านผู้ผลิต ($\bar{X} = 3.18$) โดยด้านผู้เสพ ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เกิดความตึกตะนองอยากกลองเสพยา ($\bar{X} = 4.63$) มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การคบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 4.60$) มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ อยากเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในกลุ่มจึงเสพยาตามเพื่อน ($\bar{X} = 4.33$) มีความคิดเห็นในระดับมาก

ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่า เพื่อนเป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของคนในชุมชน ในเขตพื้นที่อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม มากที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น เพราะการที่มีเพื่อนที่ชอบดื่มสุรา หรือเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน เพื่อนชวนกันเสพยาเสพติดต่าง ๆ ใช้เวลาว่างอยู่กับกลุ่มเพื่อนมากกว่าครอบครัว เป็นสาเหตุที่นำไปสู่การเสพยาเสพติดได้ เพื่อนถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการตัดสินใจในการใช้ยาเสพติดในครั้งแรก ของผู้เสพหน้าใหม่ และในครั้งต่อ ๆ ไป ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลค่อนข้างสูง เพราะการพูดคุย ชวนแบบตรงไปตรงมา หรือ การพูดคุยชวนออกไปในทางลบประมาท ดูถูก ถือเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความกล้าที่จะใช้ยาเสพติดได้หรือแม้กระทั่งทำให้เห็น

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา เดชพันธ์ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของเยาวชนต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนในพื้นที่อำเภอสอยดาว มีความคิดเห็นต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี มาจากสาเหตุด้านพฤติกรรมกรรมการเสพยาเสพติดมากที่สุด ส่วนระดับความคิดเห็นที่น้อยที่สุด คือ ด้านสาเหตุที่ยาเสพติดเข้ามาแพร่ระบาดในชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภร ชินะเกต (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันยาเสพติด ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมป้องกันยาเสพติดโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการควบคุมตนเองด้านทักษะชีวิต และด้านการรับรู้เกี่ยวกับยาเสพติด 3) ปัจจัย

ด้านครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้ ด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวและด้านสัมพันธภาพในครอบครัว 4) ปัจจัยด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านดังนี้ ด้านการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสถานศึกษา ด้านการรับรู้ข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับยาเสพติด และด้านการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ หมื่นอภัย (2552) ได้ศึกษาปัจจัยทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการใช้ยาเสพติดของเยาวชนในอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน ผลการศึกษา พบว่า สภาพครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีฐานะพอกินพอใช้ บิดามารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 มีการว่ากล่าวตักเตือนเยาวชนอยู่เสมอ ถึงโทษของการใช้สารเสพติด ให้ความรักความอบอุ่นและเอาใจใส่เลี้ยงดูอย่างสบายตามใจทุกอย่าง เยาวชนมีความพึงพอใจต่อสภาพครอบครัวของตนเองอย่างมาก สรุปว่า ถึงแม้เยาวชนจะมีความพึงพอใจต่อครอบครัวแต่ก็ยังตัดสินใจใช้ยาเสพติด แสดงให้เห็นว่าครอบครัวไม่มีผลต่อการตัดสินใจใช้สารเสพติด ของเยาวชนแต่อย่างใด เยาวชนจะมีความรักความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนอย่างมาก จะมีการพบปะสังสรรค์กันบ่อยครั้ง มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในกลุ่มเดียวกัน จะชอบเที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่ดื่มสุราและชักชวนกันใช้สารเสพติด ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้เยาวชนมีการใช้สารเสพติด เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สภาพทัศนคติเกี่ยวกับสารเสพติด ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างทราบถึงโทษของการใช้สารเสพติดเป็นอย่างดี แต่เยาวชนเหล่านี้ก็ยังตัดสินใจใช้สารเสพติด เพราะอยากลอง เพื่อนชักชวน และประเภทสารเสพติดที่เยาวชนกลุ่มตัวอย่างนิยมใช้มากที่สุดได้แก่ ยาบ้า

2. จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยเพศชาย มีความคิดเห็นสูงกว่าเพศหญิง ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา มีความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประชาชนที่มีประกอบอาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพเกษตรกร มีความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท มีความคิดเห็นสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท สูงกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท และ สูงกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 20,000 บาท

ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภร ชินะเกตุ (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันยาเสพติดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลโดยรวมอยู่ใน นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีพฤติกรรมป้องกันยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของชนิษฐา เดชพันธ์ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของเยาวชนต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า พบว่าเยาวชนในเขตพื้นที่อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ที่มีเพศ อายุ และการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยอดชาย ภูพานไร่ (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและกิจกรรมยามว่าง พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่างแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากผลการวิจัย พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.651 และยังพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาเสพติดของคนในชุมชนสามารถพยากรณ์ระดับสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 41.90 ส่วนอีกร้อยละ 58.10 เป็นผลจากปัจจัยอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน ส่งผลต่อส่งผลกระทบต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน ส่วนปัจจัยด้านครอบครัว ไม่ส่งผลต่อส่งผลกระทบต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของ

ยาเสพติดในชุมชน ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในชุมชน ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ส่วนใหญ่มี สาเหตุมาจาก การคบเพื่อน ปัญหาด้านเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมในชุมชนสภาพ ครอบครัวยุคใหม่ของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาหว้า อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ส่วนใหญ่ยังมีลักษณะที่ยังเป็นสังคมชนบท คือ เป็นครอบครัวใหญ่ มีความอบอุ่น มากกว่า ครอบครัวในสังคมเมือง ส่วนใหญ่ใน 1 ครอบครัว จะประกอบด้วยสมาชิกหลายคน มีทั้งปู่ย่าตายาย พ่อแม่พี่น้อง ไม่เป็นครอบครัวที่มีความแตกแยก พ่อแม่มักจะให้ความ อบอุ่นและการเอาใจใส่ทุกคนในครอบครัวเป็นอย่างดี

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี โตเอี่ยม (2558) ได้ศึกษา ปัจจัยทำนายการเสพยาเสพติดของเยาวชนในชุมชนแออัด ผลการศึกษา พบว่าเยาวชนมีการเสพยาเสพติด ร้อยละ 15 ในการหาความสัมพันธ์ พบว่า เพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะการตัดสินใจ การเสพยาเสพติด การมีพฤติกรรม เสี่ยง การใช้จ่ายยาเสพติดในครอบครัว การเสพยาเสพติดในกลุ่มเพื่อน และพัฒนาการวัยรุ่น มีความสัมพันธ์ กับการเสพยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -value $< .05$) และผลการวิเคราะห์ความถดถอย โลจิสติกเชิงพหุ พบว่า เพศชาย ทักษะการตัดสินใจ เสี่ยง และเพื่อนที่เสพยาเสพติด สามารถทำนายการเสพยาเสพติดได้ร้อยละ 89.6 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ มั่งคั่ง (2558) ศึกษา ปัจจัยครอบครัวที่มีผลต่อการใช้ ยาเสพติดของวัยรุ่นชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัด ชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเริ่มใช้ยาเสพติดเมื่ออายุ 15 ปี มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 41.90 รองลงมา อายุ 14 ปี ร้อยละ 25.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ยาบ้า ร้อยละ 86.30 รองลงมาคือยาไอซ์ ร้อยละ 63.7 ส่วนใหญ่ใช้ยาเสพติดมากกว่า 1 ชนิด ร้อยละ 73.39 สาเหตุของการใช้ยาเสพติด คือ อยากรลอง ร้อยละ 77.40 เพื่อนชักชวน ร้อยละ 54.80 ปัจจัยความขัดแย้งในครอบครัวมีอิทธิพลและสามารถทำนายการใช้ยาเสพติดของ วัยรุ่นชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ได้ร้อยละ 13.30 ($p < .05$) ดังนั้นบุคลากรทางสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ ของวัยรุ่นชายควรตระหนักถึงการประเมินความขัดแย้งในครอบครัวและพัฒนาารูปแบบ/ กิจกรรม วิธีการเพื่อลดความขัดแย้งนี้ เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหการใช้ยาเสพติด ของวัยรุ่นชาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิชัย ศิรินวล (2558) ได้ทำการศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาบ้าซ้ำของผู้ผ่านการบำบัด ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นชาย (ร้อยละ 71.04) มีอายุระหว่าง 14 – 61 ปี อายุเฉลี่ย 28.12 ปี มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 61.08) กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 61.54) มีอาชีพรับจ้าง (ร้อยละ 52.48) อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา (ร้อยละ 55.66) ครอบครัวยอมรับและ ช่วยเหลือ (ร้อยละ 87.78) เข้ารับการบำบัดด้วย Matrix Program มากที่สุด (ร้อยละ 49.32) บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเสพยาบ้ามากที่สุดได้แก่ เพื่อนสนิท (ร้อยละ 50.68) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสพยาบ้าซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประกอบด้วย ปัจจัยเสี่ยง 1 ปัจจัยได้แก่ ระดับการศึกษา (OR = 5.49, $p < 0.01$) และปัจจัยป้องกัน 3 ปัจจัย ได้แก่ ความตั้งใจในการเลิกเสพยาบ้า (OR = 0.88, $p = 0.03$) ความสามารถในการเผชิญปัญหา (OR=0.83, $p < 0.001$) และแรงจูงใจในการเลิกเสพยาบ้า (OR = 0.85, $p < 0.001$) โดยปัจจัยทั้ง 4 พยากรณ์การเสพยาบ้าซ้ำของกลุ่มผู้ผ่านการบำบัดได้ ร้อยละ 74.50

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เนื่องจากเพื่อนเป็นสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งที่น่าไปสู่การกระทำผิด ของเด็กและเยาวชน ควรแนะนำการเลือกคบเพื่อนให้แก่เด็กและเยาวชนลักษณะของเพื่อน ที่ดีควรเป็นอย่างไรโดยแสดงให้เห็นถึงผลดี ผลเสียของการเลือกคบเพื่อนนอกจากนี้ ควรให้คำแนะนำ แก่เด็กในเรื่องการวางตัวในการเข้าสังคมกับเพื่อนใหม่และการปฏิเสธ เมื่อถูกชักชวนให้กระทำผิด

1.2 รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกระดับ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการปราบปราม ยาเสพติดให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดใน ปัจจุบัน และผู้บังคับบัญชาของสถานีตำรวจแต่ละแห่ง ควรให้ความสำคัญกับนโยบายการ ดำเนินงานปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในด้านผู้เสพ ซึ่งมีปัญหามากที่สุด อันเกิดจากความคึกคะนองอยากลองเสพยา การคบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นต้น

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเพื่อน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน ส่งผลต่อสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกระดับ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม ควรให้ความสำคัญกับปัจจัยท้าย 3 ด้านนี้ให้มากที่สุด ควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการปราบปรามยาเสพติดให้มีความชัดเจน สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในปัจจุบัน ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงการแก้ไขปัญหาและการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่เพื่อที่ชุมชนจะได้นำอยู่ กระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดการแก้ไขปัญหา และการมีส่วนร่วมของประชาชนในติดตามผลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในเขตพื้นที่อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม เช่น ปัจจัยเกี่ยวกับบุคลากร ปัจจัยด้านค่านิยมทางสังคม และปัจจัยด้านกลไกหรือกระบวนการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ให้ครอบคลุมทุกด้านอย่างบูรณาการ

2.2 ควรทำการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อหาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่มย่อย การระดมความคิดเห็น

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว โดยทำการเปรียบเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ เพื่อที่จะได้สภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ของแต่ละพื้นที่

2.4 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับ แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ในเขตพื้นที่อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม